

V-MỘT TRĂM LỄ BẢY PHÁP CHÚNG HỌC:

Phật tại thành Vương xá, lúc đó các Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng quá cao hoặc quá thấp hoặc so le không ngay ngắn, Phật thấy rồi suy nghĩ: “Ta phải quán chư Phật quá khứ mặc Nê-hoàn tăng như thế nào”, chư thiên cõi trời Tịnh cư nói trong hư không: “Thế tôn, chư Phật quá khứ đều mặc Nê-hoàn tăng tề chỉnh”, Phật cũng tự nhớ biết chư Phật quá khứ đều mặc Nê-hoàn tăng tề chỉnh. Phật lại nghĩ: “Ta phải quán chư Phật vị lai mặc Nê-hoàn tăng như thế nào”, chư thiên cõi trời Tịnh cư nói trong hư không: “Thế tôn, chư Phật vị lai đều mặc Nê-hoàn tăng tề chỉnh”, Phật cũng quán biết chư Phật vị lai đều mặc Nê-hoàn tăng tề chỉnh. Phật lại nghĩ: “Ta phải quán chư thiên cõi trời Tịnh cư mặc Nê-hoàn tăng như thế nào”, chư thiên cõi trời Tịnh cư nói trong hư không: “Chư thiên cõi trời Tịnh cư đều mặc Nê-hoàn tăng tề chỉnh, Phật cũng tự biết chư thiên cõi trời Tịnh cư đều mặc Nê-hoàn tăng tề chỉnh. Phật do việc này nhóm Tỳ kheo tăng rồi quở trách các Tỳ kheo: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại mặc Nê-hoàn tăng quá cao... không tề chỉnh”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

1. Không được mặc Nê-hoàn tăng quá cao, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng quá cao thì phạm Đột-kiết-la; nếu không mặc quá cao thì không phạm.

2. Không được mặc Nê-hoàn tăng quá thấp, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng quá thấp thì phạm Đột-kiết-la; nếu không mặc quá thấp thì không phạm.

3. Không được mặc Nê-hoàn tăng so le, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng so le thì phạm Đột-kiết-la; nếu không mặc Nê-hoàn tăng so le thì không phạm.

4. Không được mặc Nê-hoàn tăng như đầu cái bừa, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng như đầu cái bừa thì phạm Đột-kiết-la; nếu không mặc Nê-hoàn tăng như đầu cái bừa thì không phạm.

5. Không được mặc Nê-hoàn tăng như cái vòi voi, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng như cái vòi voi thì phạm Đột-kiết-la; nếu không mặc như cái vòi voi thì không phạm.

6. Không được mặc Nê-hoàn tăng như lá cây Đa-la, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng như lá cây Đa-la thì phạm Đột-kiết-la; nếu không mặc Nê-hoàn tăng như lá cây Đa-la thì không phạm.

7. Không được mặc Nê-hoàn tăng vo tròn như vò bột, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng vo tròn như vò bột thì phạm Đột-kiết-la; nếu không vo tròn như vò bột thì không phạm.

8. Không được mặc Nê-hoàn tăng gấp nhỏ ở phía trước, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng gấp nhỏ ở phía trước thì phạm

Đột-kiết-la; nếu không gấp nhỏ ở phía trước thì không phạm.

9. Không được mặc Nê-hoàn tăng xóc xếch, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng xóc xếch thì phạm Đột-kiết-la; nếu không mặc xóc xếch thì không phạm.

10. Không được mặc Nê-hoàn tăng xếp dờn hai bên, cần nên học.

Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng xếp dờn hai bên thì phạm Đột-kiết-la; nếu không xếp dờn hai bên thì không phạm.

11. Không được mặc Nê-hoàn tăng bằng vải tơ mỏng, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mặc Nê-hoàn tăng bằng vải tơ mỏng thì phạm Đột-kiết-la; nếu không mặc vải tơ mỏng thì không phạm.

12. Nên mặc Nê-hoàn tăng cho tề chỉnh, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không mặc Nê-hoàn tăng cho tề chỉnh thì phạm Đột-kiết-la; nếu mặc cho tề chỉnh thì không phạm.

Phật tại thành Vương xá, lúc đó các Tỳ kheo đáp y quá cao hoặc qua thấp hoặc so le không ngay ngắn, Phật thấy rồi suy nghĩ: “Ta phải quán chư Phật quá khứ đáp y như thế nào”, chư thiên cõi trời Tịnh cư nói trong hư không: “Thế tôn, chư Phật quá khứ đều đáp y tề chỉnh”, Phật cũng tự nhớ biết chư Phật quá khứ đều đáp y tề chỉnh. Phật lại nghĩ: “Ta phải quán chư Phật vị lai đáp y như thế nào”, chư thiên cõi trời Tịnh cư nói trong hư không: “Thế tôn, chư Phật vị lai đều đáp y tề chỉnh”, Phật cũng quán biết chư Phật vị lai đều đáp y tề chỉnh. Phật lại nghĩ: “Ta phải quán chư thiên cõi trời Tịnh cư đáp y như thế nào”, chư thiên cõi trời Tịnh cư nói trong hư không: “Chư thiên cõi trời Tịnh cư đều đáp y tề chỉnh, Phật cũng tự biết chư thiên cõi trời Tịnh cư đều đáp y tề chỉnh. Phật do việc này nhóm Tỳ kheo tăng rồi quở trách các Tỳ kheo: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại đáp y quá cao... không tề chỉnh”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

13. Không được đáp y quá cao, cần nên học. Nếu Tỳ kheo đáp y quá cao thì phạm Đột-kiết-la; không đáp y quá cao thì không phạm.

14. Không được đáp y quá thấp, cần nên học. Nếu Tỳ kheo đáp y quá thấp thì phạm Đột-kiết-la; đáp y không quá thấp thì không phạm.

15. Không được đáp y so le, cần nên học. Nếu Tỳ kheo đáp y so le thì phạm Đột-kiết-la; không đáp y so le thì không phạm.

16. Phải đáp y tề chỉnh, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không đáp y tề chỉnh thì phạm Đột-kiết-la; đáp y tề chỉnh thì không phạm.

Phật tại thành Vương xá, lúc đó có cư sĩ thỉnh Phật và Tăng vào ngày mai thọ thực, Phật im lặng nhận lời, cư sĩ biết Phật đã nhận lời liền đánh lễ Phật hữu nhiễu rồi ra về. Về đến nhà ngay trong đêm đó lo sửa soạn đủ các món ăn ngon, sáng sớm trải tòa rồi sai sứ đến bạch Phật: “Đã đến giờ thọ thực, xin Phật tự biết thời”. Phật và Tăng đáp y

mang bát đến nhà cư sĩ, lúc đó Lục quần Tỳ kheo không che thân kín đáo đi vào trong nhà này, tự lộ bày vai, cánh tay và ngực, cư sĩ thấy rồi liền quở trách: “Sa-môn Thích tử tự nói lành tốt có đức mà che thân không kín đáo... và ngực như vua, Đại-thần”. Phật thấy Lục quần Tỳ kheo không che thân kín đáo... và nghe cư sĩ quở trách như thế nên sau khi thọ thực xong trở về, Phật do việc này nhóm Tỳ kheo tăng rồi quở trách Lục quần Tỳ kheo: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại không che thân kín đáo... và ngực”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

17. Phải che thân kín đáo vào trong nhà bạch y, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không che thân kín đáo vào trong nhà bạch y thì phạm Đột-kiết-la; che thân kín đáo vào trong nhà bạch y thì không phạm.

Có lúc Lục quần Tỳ kheo tuy che thân kín đáo vào trong nhà thế tục nhưng khi ngồi lại không che thân kín đáo... và ngực, nên bị cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự nói lành tốt có đức mà lại không che thân kín đáo khi ngồi trong nhà thế tục... như vua, Đại-thần”. Phật thấy việc này rồi nên do việc này nhóm Tỳ kheo tăng rồi quở trách Lục quần Tỳ kheo: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại không che thân kín đáo khi ngồi trong nhà thế tục”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

18. Phải che thân kín đáo khi ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không che thân kín đáo khi ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu che thân kín đáo thì không phạm.

Có lúc Lục quần Tỳ kheo không khéo thu nhiếp thân khi vào trong nhà thế tục, đứng phải xe lớn, xe nhỏ, xe bò, kiệu, cột nhà, vách tường... ngã lăn ra đất, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự nói lành tốt có đức mà không khéo thu nhiếp thân đi vào trong nhà thế tục đứng phải xe lớn... ngã lăn ra đất như người mù không khác”. Phật bảo các Tỳ kheo: “Từ nay giới này nên nói như sau:

19. Phải khéo thu nhiếp thân khi đi vào trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không khéo thu nhiếp thân khi đi vào trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu khéo thu nhiếp thân thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy khéo thu nhiếp thân khi đi vào trong nhà thế tục, nhưng lại không khéo thu nhiếp thân khi ngồi và bị cư sĩ quở trách. Phật bảo các Tỳ kheo:

20. Phải khéo thu nhiếp thân khi ngồi trong nhà thế tục. Nếu Tỳ kheo không khéo thu nhiếp thân khi ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu khéo thu nhiếp thân thì không phạm.

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Phật cùng các Tỳ kheo vào sáng sớm đắp y mang bát vào thành Xá-vệ, pháp thường của chư Phật là nếu Phật

dùng thần lực đi vào trong thành ấp tụ lạc thì có những việc hy hữu xuất hiện như voi rống, ngựa hí, trâu rống, các loài chim như nhạn, khổng tước, thiên nga, anh vũ đều hót tiếng hòa nhã; cho đến các loại nhạc khí như trống, đàn tranh, đàn cầm, đàn sắt, ống sáo, ống địch... không ai thổi mà tự phát ra âm thanh; các loại kim khí trang nghiêm ở trong và ngoài của các nhà quý tộc tự nhiên phát ra tiếng; người mù được thấy, người điếc nghe được, người câm nói được, người tật nguyền đều đi đứng được, người bệnh được lành, người đau khổ được an lạc, người bị trúng độc được tiêu trừ, người điên được chánh tâm, kẻ sát nhân lia tâm sát, kẻ trộm cướp lia tâm trộm, người tà dâm lia tà dâm, người vọng ngữ lia vọng ngữ; người nói hai lưỡi, nói lời thô ác, nói lời vô nghĩa lia nói lời vô nghĩa; người tham lia tham, người sân lia sân, người tà kiến lia tà kiến, người bị tù ngục gông cùm xiềng xích đều được thoát; người chưa gieo trồng căn lành được gieo trồng, người đã gieo trồng thì được tăng trưởng, người đã tăng trưởng thì được giải thoát; các phục tàng tự nhiên hiện báu vật... các việc hy hữu như thế xuất hiện để làm lợi ích cho các chúng sanh. Lúc đó Phật đi đến cửa thành, chân phải vừa đạp lên ngạch cửa thì tất cả việc hy hữu trên đều xuất hiện, tất cả nhân dân trong thành đều nhìn thấy Phật và Tăng, người đã từng thấy Phật liền chỉ cho người chưa thấy Phật và nói rằng: “Vị đó là Phật, vị đó là Xá-lợi-phất, vị đó là Đại Mục-kiền-liên, vị đó là A-na-luật... còn những vị đó là Lục quần Tỳ kheo”, Lục quần nghe nói đến mình liền ngược nhìn những người nữ đó rồi phê bình rằng: “Người này mắt lé, người này mũi ngắn, người này gầy ốm, người này lưng gù... người này đen quá, người này trắng quá... không có oai đức”, các người nữ này nghe rồi liền nói với Lục quần rằng: “Chúng tôi không phải là vợ, cũng không phải là người cùng tư thông thì đẹp hay xấu gì cũng không can dự đến các vị, sao lại phê bình chúng tôi như thế”, Lục quần Tỳ kheo nói: “Chúng tôi theo Phật và Tăng vào thành can dự gì đến các người mà các người chỉ trở nói những người này là Lục quần Tỳ kheo tợ như người có tội vậy”. Phật nghe biết việc này rồi bảo các Tỳ kheo:

21. Từ nay không được ngược nhìn lên cao khi vào trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngược nhìn lên cao khi vào trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngược nhìn lên cao thì không phạm.

Lúc đó Phật và Tăng ngồi thọ thực trên bãi đất trống, những người trong thành ở trên lầu gác cao nhìn thấy, người đã nhìn thấy Phật chỉ cho người chưa nhìn thấy Phật và nói rằng: “Vị đó là Phật, vị đó là Xá-

lợi-phất... còn những vị đó là Lục quần Tỳ kheo”, Lục quần Tỳ kheo nghe nói đến mình liền ngược nhìn lên những người nữ đó rồi phê bình giống như trên cho đến câu không có oai đức, những người nữ này nghe rồi liền nói rằng: “Chúng tôi không phải vợ... cho đến câu sao lại phê bình chúng tôi như thế”, Lục quần Tỳ kheo nói: “Chúng tôi theo Phật và Tăng ngồi thọ thực can dự gì đến các người mà các người chỉ trở nói những vị đó là Lục quần Tỳ kheo tội như người có tội vậy”. Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

22. Từ nay không được ngược nhìn lên cao khi ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngược nhìn lên cao khi ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngược nhìn lên cao thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo khi vào trong nhà thế tục thọ thực chê trách sự cúng dường rằng: “Hôm qua thức ăn thức uống thơm ngon, thứ lớp bình đẳng cúng dường, trải chỗ ngồi tốt đẹp còn hôm nay không bằng hôm qua”, các cư sĩ nghe rồi liền chê trách: “Sa-môn Thích tử không tốt, không có trồng trọt, không có thu hoạch, chỉ ngồi ăn sẵn mà con chê trách này nọ”. Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

23. Từ nay không được chê trách sự cúng dường khi vào trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo chê trách sự cúng dường khi vào trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không chê trách thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo không chê trách sự cúng dường khi vào trong nhà thế tục, nhưng khi ngồi ăn lại chê trách giống như trên và lại bị cư sĩ chê trách giống như trên, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

24. Từ nay không được chê trách sự cúng dường khi ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo chê trách sự cúng dường khi ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không chê trách thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo to tiếng khi vào trong nhà thế tục nên bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại to tiếng ở trong nhà thế tục như Bà-la-môn không khác”, Phật bảo các Tỳ kheo:

25. Từ nay phải lặng lẽ khi vào trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không lặng lẽ khi vào trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu lặng lẽ thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không lớn tiếng khi vào trong nhà thế tục nhưng khi ngồi lại lớn tiếng và bị các cư sĩ quở trách giống như

trên. Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

26. Từ nay phải lạng lẽ khi ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không lạng lẽ ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu lạng lẽ thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo chân đi nhún nhảy vào trong nhà thế tục nên bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại chân đi nhún nhảy vào trong nhà thế tục giống như người cụt chân”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

27. Từ nay không được chân đi nhún nhảy vào trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo chân đi nhún nhảy vào trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu chân không đi nhún nhảy thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy chân không đi nhún nhảy vào trong nhà thế tục, nhưng khi vào nhà thế tục lại ngồi chồm hổm bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại ngồi chồm hổm trong nhà thế tục giống như ngoại đạo”, Phật liền bảo các Tỳ kheo:

28. Từ nay không được ngồi chồm hổm trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngồi chồm hổm trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngồi chồm hổm thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo lấy y trùm đầu vào trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại lấy y trùm đầu vào trong nhà thế tục như người bị rình bắt”, Phật bảo các Tỳ kheo:

29. Từ nay không được lấy y trùm đầu vào trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo lấy y trùm đầu vào trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không lấy y trùm đầu thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không lấy y trùm đầu vào trong nhà thế tục, nhưng lại trùm đầu ngồi trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

30. Từ nay không được trùm đầu ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo trùm đầu ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không trùm đầu ngồi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo quấn khăn trên đầu vào trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại quấn khăn trên đầu vào trong nhà thế tục giống như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

31. Từ nay không được quấn khăn trên đầu vào trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo quấn khăn trên đầu vào trong nhà thế tục thì

phạm Đột-kiết-la; nếu không quấn khăn trên đầu thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không quấn khăn trên đầu vào trong nhà thế tục nhưng lại quấn khăn trên đầu ngồi trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

32. Từ nay không được quấn khăn trên đầu ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo quấn khăn trên đầu ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không quấn khăn trên đầu ngồi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo choàng tay qua vai người khác đi vào nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại choàng tay qua vai người khác đi vào nhà thế tục giống như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

33. Từ nay không được choàng tay qua vai người khác đi vào nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo choàng tay qua vai người khác đi vào nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không choàng tay qua vai người khác đi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không choàng tay qua vai người khác đi vào nhà thế tục, nhưng lại choàng tay qua vai người khác ngồi trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

34. Từ nay không được choàng tay qua vai người khác ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo choàng tay qua vai người khác ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không choàng tay qua vai người khác ngồi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo chống nạnh đi vào nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại chống nạnh đi vào nhà thế tục giống như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

35. Từ nay không được chống nạnh đi vào nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo chống nạnh đi vào nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không chống nạnh đi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không chống nạnh đi vào nhà thế tục, nhưng lại ngồi chống nạnh trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

36. Từ nay không được ngồi chống nạnh trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngồi chống nạnh trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngồi chống nạnh thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo vắt ngược y qua hai bên trái phải đi

vào nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại vắt ngược y qua hai bên trái phải như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

37. Từ nay không được vắt ngược y qua hai bên trái phải đi vào nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo vắt ngược y qua hai bên trái phải đi vào nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không vắt ngược y qua hai bên trái phải đi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không vắt ngược y qua hai bên trái phải đi vào nhà thế tục, nhưng lại vắt ngược y qua hai bên trái phải ngồi trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

38. Từ nay không được vắt ngược y qua hai bên trái phải ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo vắt ngược y qua hai bên trái phải ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không vắt ngược y qua hai bên trái phải ngồi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo vắt y sang một bên đi vào nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại vắt y sang một bên đi vào nhà thế tục như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

39. Từ nay không được vắt y sang một bên đi vào nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo vắt y sang một bên đi vào nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không vắt y sang một bên đi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không vắt y sang một bên đi vào nhà thế tục, nhưng lại vắt y sang một bên ngồi trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

40. Không được vắt y sang một bên ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo vắt y sang một bên ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không vắt y sang một bên ngồi thì không phạm. Lúc đó Lục quần Tỳ kheo lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái đi vào nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái đi vào nhà thế tục như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

41. Từ nay không được lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái đi vào nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái đi vào nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái đi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái đi vào nhà thế tục, nhưng lại lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái ngồi trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

42. Từ nay không được lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không lấy y phủ trên vai phải rồi phủ choàng qua vai trái ngồi thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo đánh đưa cánh tay đi vào nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại đánh đưa cánh tay đi vào nhà thế tục giống như người gieo mạ”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

43. Từ nay không được đánh đưa cánh tay đi vào nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo đánh đưa cánh tay đi vào nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không đánh đưa cánh tay đi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không đánh đưa cánh tay đi vào nhà thế tục, nhưng lại đánh đưa cánh tay ngồi trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

44. Từ nay không được đánh đưa cánh tay ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo đánh đưa cánh tay ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không đánh đưa cánh tay ngồi thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo nhún vai đi vào nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại nhún vai đi vào nhà thế tục như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

45. Từ nay không được nhún vai đi vào nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo nhún vai đi vào nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không nhún vai đi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không nhún vai đi vào nhà thế tục, nhưng lại nhún vai ngồi trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

46. Từ nay không được nhún vai ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo nhún vai ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không nhún vai ngồi thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo lúc lặc đầu đi vào nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại lúc lặc đầu đi vào nhà thế tục giống như bị quỷ ám”, Phật nghe rồi liền

bảo các Tỳ kheo:

47. Từ nay không được lúc lắc đầu đi vào nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo lúc lắc đầu đi vào nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không lúc lắc đầu đi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không lúc lắc đầu đi vào nhà thế tục, nhưng lại lúc lắc đầu ngồi trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

48. Từ nay không được lúc lắc đầu ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo lúc lắc đầu ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không lúc lắc đầu ngồi thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo đi uốn éo vào trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại đi uốn éo vào trong nhà thế tục giống như người múa”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

49. Từ nay không được đi uốn éo vào trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo đi uốn éo vào trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không đi uốn éo thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không đi uốn éo vào trong nhà thế tục, nhưng lại ngồi uốn éo ở trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách giống như trên nên Phật bảo các Tỳ kheo:

50. Từ nay không được ngồi uốn éo ở trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngồi uốn éo ở trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngồi uốn éo thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo nắm tay nhau đi vào nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại nắm tay nhau đi vào nhà thế tục như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

51. Từ nay không được nắm tay nhau đi vào nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo nắm tay nhau đi vào nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không nắm tay nhau đi thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không nắm tay nhau đi vào nhà thế tục, nhưng lại nắm tay nhau ngồi trong nhà thế tục, cư sĩ nói: “Trưởng lão, hãy ngồi xít lại gần nhau, tôi còn thỉnh nhiều Tỳ kheo nữa”, Lục quần nói: “Các ông sao không trải chỗ ngồi cho rộng hơn mà lại bảo chúng tôi ngồi xít lại gần nhau”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

52. Từ nay không được nắm tay nhau ngồi trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo nắm tay nhau ngồi trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không nắm tay nhau ngồi thì không phạm.

Lúc đó Lục quần đi co một chân vào trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại đi co một chân vào trong nhà thế tục như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

53. Từ nay không được đi co một chân vào trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo đi co một chân vào trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không đi co một chân thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tuy không đi co một chân vào trong nhà thế tục, nhưng lại ngồi co một chân ở trong nhà thế tục, các cư sĩ nói: “Các Trưởng lão, hãy ngồi xít lại gần nhau, tôi còn thỉnh nhiều Tỳ kheo nữa”, Lục quần nói: “Các ông sao không trải chỗ ngồi cho rộng hơn, lại bảo chúng tôi ngồi xít lại gần nhau”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

54. Từ nay không được ngồi co một chân ở trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngồi co một chân ở trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngồi co một chân thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo ngồi tréo đùi trong nhà thế tục khiến thân dưới lộ bày, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại ngồi tréo đùi khiến thân dưới lộ bày”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

55. Từ nay không được ngồi tréo đùi ở trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngồi tréo đùi ở trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngồi tréo đùi thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo ngồi gát chân ở trong nhà thế tục, bị các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại ngồi gát chân như vua, Đại-thần”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

56. Từ nay không được ngồi gát chân ở trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngồi gát chân ở trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngồi gát chân thì không phạm.

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Lục quần Tỳ kheo vào sáng sớm đắp y mang bát vào thành khát thực thấy có một cư sĩ ngồi trên ghế ở ngay trước cửa, tay chống vào má với dáng vẻ ưu sầu không vui liền nói với các Tỳ kheo: “Người kia buồn rầu, chúng tôi có thể làm cho người ấy nói cười”, nói rồi liền đến trước cư sĩ đứng chống tay vào má với dáng vẻ ưu sầu, cư sĩ liền bật cười nói rằng: “Các thầy có việc gì mà lại cùng nhau đứng chống tay vào má không vui như thế”, Lục quần quay lại nói với các Tỳ kheo: “Chúng tôi đã làm cho cư sĩ nói cười rồi”, các cư sĩ quở

trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại đứng chống tay vào má với dáng vẻ ưu sầu để cho bạch y nói cười giống như tên hề”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

57. Từ nay không được ngồi chống tay vào má ở trong nhà thế tục, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngồi chống tay vào má ở trong nhà thế tục thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngồi chống tay vào má thì không phạm. Phật tại thành Vương xá, lúc đó có cư sĩ thỉnh Phật và Tăng vào ngày mai thọ thực, Phật im lặng nhận lời, cư sĩ biết Phật đã nhận lời liền đánh lễ Phật hữu nhiều rồi ra về. Về đến nhà ngay trong đêm đó lo sửa soạn đủ các món ăn ngon, sáng sớm trải tòa rồi sai sứ đến bạch Phật: “Đã đến giờ thọ thực, xin Phật tự biết thời”. Phật và Tăng đi đến nhà cư sĩ, cư sĩ tự tay dâng thức ăn, lúc đó Lục quần Tỳ kheo để bát ở trước mặt rồi ngó quanh bốn phía nên không hay biết cư sĩ đã sốt cơm vào bát của mình rồi, liền bảo cư sĩ: “sao không sốt cơm vào đây”, đáp là đã sốt cơm vào bát rồi, Lục quần nói là không có sốt, cư sĩ nói: “Các thầy hãy nhìn vào trong bát rồi nói”, Lục quần nhìn rồi nói với cư sĩ: “Hãy trao bát cho tôi”, cư sĩ nói: “Hồi nãy các thầy để tâm ở đâu mà bây giờ mới bảo trao bát”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

58. Từ nay phải nhất tâm khi thọ thực, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không nhất tâm khi thọ thực thì phạm Đột-kiết-la; nếu nhất tâm khi thọ thực thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo để bát đựng đầy cơm đó rồi nhìn ngó chỗ khác nên không hay cư sĩ đã sốt canh vào bát, liền hỏi cư sĩ: “Vì sao không sốt canh trong đây”, đáp là đã sốt rồi, Lục quần nói là không có, cư sĩ nói: “Các thầy hãy nhìn vào bát rồi nói”, nhìn rồi bảo cư sĩ trao bát, cư sĩ nói: “Hồi nãy các thầy để tâm chỗ nào mà bây giờ mới bảo trao bát”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

59. Từ nay phải nhất tâm khi thọ canh, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không nhất tâm khi thọ canh thì phạm Đột-kiết-la; nếu nhất tâm khi thọ canh thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo đưa bát đầy tràn thọ thêm thức ăn khiến cho cơm canh tràn ra ngoài, cư sĩ nói: “Cơm canh đều tràn ra ngoài, vì sao bát đã đầy rồi còn thọ thêm thức ăn nữa”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

60. Từ nay không được đưa bát đầy tràn thọ thêm cơm canh nữa, cần nên học. Nếu Tỳ kheo đưa bát đầy tràn thọ thêm cơm canh nữa thì phạm Đột-kiết-la; nếu không đưa bát đầy tràn thọ thêm cơm canh nữa thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo chan canh rau lên cơm nhưng chỉ lựa ăn canh rau chừa cơm lại, cư sĩ nói: “Vì sao chan canh rau lên cơm ăn như trẻ con”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

61. Từ nay cơm canh đồng ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không cơm canh đồng ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu cơm canh đồng ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo thầy trên cơm có tô, lạp, canh bèn moi ở giữa ăn, lốm xuống như cái giếng, cư sĩ nói: “Các Tỳ kheo ăn như Bà-la-môn ăn”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

62. Từ nay không được moi ở giữa ăn, lốm xuống như cái giếng, cần nên học. Nếu Tỳ kheo moi ở giữa ăn, lốm xuống như cái giếng thì phạm Đột-kiết-la; nếu không moi ở giữa ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo vắt cơm thành viên tròn để ăn, cư sĩ nói: “Các Tỳ kheo vắt cơm thành viên tròn để ăn giống như trẻ con”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

63. Từ nay không được vắt cơm thành viên tròn để ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo vắt cơm thành viên tròn để ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu không vắt cơm thành viên tròn để ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo vắt cơm lớn miếng để ăn, cư sĩ nói: “Các Tỳ kheo vắt cơm lớn miếng để ăn giống như có người sắp đoạt chạy mất”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

64. Từ nay không được vắt cơm lớn miếng để ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo vắt cơm lớn miếng để ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu không vắt cơm lớn miếng để ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo dùng tay bốc cơm ăn, cư sĩ nói: “Các Tỳ kheo dùng tay bốc cơm ăn giống như người làm ruộng”, Phật nghe rồi liền bảo các Tỳ kheo:

65. Từ nay không được dùng tay bốc cơm ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo dùng tay bốc cơm ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu không dùng tay bốc cơm ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo theo thứ lớp ngồi thọ thực, có một Tỳ kheo cơm chưa đưa đến miệng liền há miệng to ra trước, Lục quần vì đùa giỡn nên đưa đất vào trong miệng Tỳ kheo ấy. Thấy trong đạ chúng có việc không thanh tịnh như thế nên Phật bảo các Tỳ kheo:

66. Từ nay không được há miệng ra trước đợi cơm đưa đến, cần nên học. Nếu Tỳ kheo há miệng ra trước đợi cơm đưa đến thì phạm Đột-kiết-la; nếu không há miệng ra trước đợi cơm đưa đến thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo miệng ngậm cơm nói chuyện khiến

cơm từ trong miệng văng ra, Tỳ kheo ngồi cạnh thấy liền ói mửa, Phật bảo các Tỳ kheo:

67. Từ nay không được trong miệng ngậm cơm nói chuyện, cần nên học. Nếu Tỳ kheo trong miệng ngậm cơm nói chuyện thì phạm Đột-kiết-la; nếu trong miệng không ngậm cơm, nói chuyện thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo cắn thức ăn, phân nửa ở trong miệng, phân nửa cầm trong tay, Phật bảo:

68. Từ nay không được cắn thức ăn ăn phân nửa, cần nên học. Nếu Tỳ kheo cắn thức ăn ăn phân nửa thì phạm Đột-kiết-la; nếu không cắn thức ăn ăn phân nửa thì không phạm.

Phật tại nước Ca duy la vệ, lúc đó Thích Ma-ha-nam thỉnh Phật và Tăng vào ngày mai thọ thực, Phật im lặng nhận lời, Ma-ha-nam biết Phật đã nhận lời liền đánh lễ Phật hữu nhiễu rồi ra về. Về đến nhà ngay trong đêm đó lo sửa soạn đủ các món ăn ngon, sáng sớm trải tòa rồi sai sứ đến bạch Phật: “Đã đến giờ thọ thực, xin Phật tự biết thời”. Phật và Tăng đắp y mang bát đến nhà Ma-ha-nam, Ma-ha-nam thấy Phật và Tăng ngồi rồi liền tự tay dâng món cơm nấu với sữa. Các Tỳ kheo húp thức ăn ra tiếng, lúc đó có một Tỳ kheo trước kia là kép hát nghe âm thanh này liền đứng dậy múa, các Tỳ kheo cười lớn khiến cơm trong miệng văng ra ngoài. Các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại chọc cho người khác cười giống như tên hề”, Phật thấy việc này và nghe cư sĩ quở trách như thế nên im lặng. Sau khi thọ thực xong trở về, Phật do việc này nhóm Tỳ kheo tăng rồi hỏi Tỳ kheo múa lúc nãy: “Thầy lúc nãy dùng tâm gì múa”, đáp: “Con vì muốn chỉ ra lỗi húp thức ăn của các Tỳ kheo nên mới đứng dậy múa, chọc cho cười”, Phật bảo:

69. Từ nay không được húp thức ăn ra tiếng, cần nên học. Nếu Tỳ kheo húp thức ăn ra tiếng thì phạm Đột-kiết-la; nếu không húp thức ăn ra tiếng thì không phạm.

Lại nữa Lục quần nhai cơm ra tiếng, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích tử tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại nhai cơm ra tiếng giống như heo ăn”, Phật bảo:

70. Từ nay không được nhai cơm ra tiếng, cần nên học. Nếu Tỳ kheo nhai cơm ra tiếng thì phạm Đột-kiết-la; nếu không nhai cơm ra tiếng thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo ngốn cơm đầy miệng rồi từ từ ăn nuốt, các cư sĩ chê trách là ăn giống như khỉ vượn, Phật bảo:

71. Từ nay không được ngón cơm đầy miệng ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo ngón cơm đầy miệng ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu không ngón cơm đầy miệng ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo le lưỡi liếm thức ăn ăn rồi nói: “Ai có thể nuốt hết thức ăn mà không cần nhai”, cư sĩ chê trách là ăn giống như trẻ con, Phật bảo:

72. Từ nay không được le lưỡi liếm thức ăn ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo le lưỡi liếm thức ăn ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu không le lưỡi liếm thức ăn ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo khịt mũi khi ăn, cư sĩ nói: “Hãy hỉ mũi đi, vì lạnh hay vì ăn tỏi”, Phật bảo:

73. Từ nay không được khịt mũi khi ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo khịt mũi khi ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu không khịt mũi khi ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo tay dính thức ăn bèn mút tay ăn, cư sĩ nói: “Cơm canh hết thì sốt thêm, cần gì phải mút tay như thế”, Phật bảo:

74. Từ nay không được mút tay ăn thức ăn dính tay, cần nên học. Nếu Tỳ kheo mút tay ăn thức ăn dính tay thì phạm Đột-kiết-la; nếu không mút tay ăn thức ăn dính tay thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo dùng ngón tay vét bát để ăn, cư sĩ nói: “Cơm canh hết thì sốt thêm, cần gì dùng ngón tay vét thức ăn như thế”, Phật bảo:

75. Từ nay không được dùng ngón tay vét bát để ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo dùng ngón tay vét bát để ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu không dùng ngón tay vét bát để ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo thức ăn dính nơi tay liền rảy bỏ, cư sĩ chê trách: “Các Tỳ kheo rảy bỏ thức ăn như vua, Đại-thần”, Phật bảo:

76. Từ nay khi ăn không được rảy bỏ thức ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo khi ăn rảy bỏ thức ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu không rảy bỏ thức ăn khi ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo rảy bỏ cơm dính nơi tay, cư sĩ liền chê trách: “Các Tỳ kheo không tốt, không có gieo trồng, không có thu hoạch, chỉ biết ăn mà còn rảy bỏ”, Phật bảo:

77. Từ nay không được rảy bỏ cơm dính nơi tay, cần nên học. Nếu Tỳ kheo rảy bỏ cơm dính nơi tay thì phạm Đột-kiết-la; nếu không rảy bỏ cơm dính nơi tay thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo tay dính dầu mỡ dơ liền cầm ly nước

uống, Tỳ kheo ngồi cạnh thấy liền ói mửa, Phật bảo:

78. Từ nay tay dính dơ không được cầm ly nước uống, cần nên học. Nếu Tỳ kheo tay dính dơ mà cầm ly nước uống thì phạm Đột-kiết-la; nếu tay dính dơ không cầm ly nước uống thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo không bịnh mà tự xin cơm canh, Phật bảo:

79. Từ nay không bịnh không được tự xin cơm canh, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không bịnh mà tự xin cơm canh thì phạm Đột-kiết-la; nếu bịnh xin thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo lấy cơm phủ lên canh để mong được sốt thêm canh nữa, bảo cư sĩ rằng: “Hãy sốt canh vào bát này”, cư sĩ nói: “Trước đã lấy cơm phủ lên canh còn đòi thêm nữa”, Phật bảo:

80. Từ nay không được lấy cơm phủ lên canh mong được sốt thêm nữa, cần nên học. Nếu Tỳ kheo lấy cơm phủ lên canh mong được sốt thêm nữa thì phạm Đột-kiết-la; nếu không lấy cơm phủ lên canh thì không phạm.

Lúc đó Lục quần Tỳ kheo nhìn vào bát của người ngồi gần rồi phê bình: “Của thầy nhiều của tôi ít, hoặc của tôi nhiều của thầy ít”, Phật bảo:

81. Từ nay không được nhìn vào bát của người ngồi gần rồi phê bình này nọ, cần nên học. Nếu Tỳ kheo nhìn vào bát của người ngồi gần rồi phê bình này nọ thì phạm Đột-kiết-la; nếu không nhìn vào bát người ngồi gần thì không phạm.

Lại nữa có một Tỳ kheo khi ăn nhín ngó chỗ khác, Lục quần Tỳ kheo vì đùa cợt nên gấp xương bỏ vào bát của Tỳ kheo này, Tỳ kheo này khi ăn gặp phải xương giạt mình kinh hãi, Phật bảo:

82. Từ nay phải nhìn thẳng vào trong bát khi ăn, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không nhìn thẳng vào trong bát khi ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu nhìn thẳng vào bát khi ăn thì không phạm.

Lại nữa Lục quần Tỳ kheo thọ nhiều thức ăn ăn không hết, thức ăn còn dư trong bát liền đổ bỏ trong chậu rửa bát khiến cho trong chậu rửa bát đầy thức ăn, các cư sĩ quở trách: “Các Tỳ kheo này không tốt, không có gieo trồng, không có thu hoạch, chỉ biết ăn mà còn chừa đổ bỏ”, Phật bảo:

83. Từ nay nên theo thứ lớp ăn cho hết thức ăn trong bát, cần nên học. Nếu Tỳ kheo không theo thứ lớp ăn cho hết thức ăn trong bát thì phạm Đột-kiết-la; nếu theo thứ lớp ăn hết thì không phạm.

Phật tại nước Ca duy la vệ, lúc đó có cư sĩ thỉnh Phật và Tăng vào

ngày mai thọ thực, Phật im lặng nhận lời, cư sĩ biết Phật đã nhận lời liền đánh lễ Phật hữu nhiễu rồi ra về. Về đến nhà ngay trong đêm đó lo sửa soạn đủ các món ăn ngon, sáng sớm trải tòa rồi sai sứ đến bạch Phật: “Đã đến giờ thọ thực, xin Phật tự biết thời”. Phật và Tăng đến nhà cư sĩ, trên nền nhà mới làm bằng thủy tinh, khi các Tỷ kheo rửa bát xong liền đổ nước rửa bát có thức ăn lợn cợn lên trên nền nhà mới làm cho dơ, cư sĩ liền quở trách: “Các Tỷ kheo này không tốt, còn có chỗ khuất có thể đổ bỏ nước dơ này, sao lại đổ trên nền nhà mới sạch như thế”, Phật bảo:

84. Từ nay nước rửa bát có thức ăn lợn cợn, nếu chưa hỏi chủ nhân thì không được để bỏ trong nhà, cần nên học. Nếu Tỷ kheo chưa hỏi chủ nhân mà đổ nước rửa bát có thức ăn lợn cợn trong nhà thì phạm Đột-kiết-la; nếu hỏi chủ nhân rồi thì không phạm.

